

Abstrakt

Práce se prostřednictvím analýzy kompozice a motivického plánu Kunderových románů zabývá hudební inspirací v Kunderových románech. Základním zdrojem je vlastní Kunderova reflexe moderní hudby, jejích principů a funkce v autorových esejích.

Cílem je zmapování inspiračních zdrojů z oblasti hudby, které se promítají do Kunderových próz a dalších děl. Postupujeme od konkrétního k abstraktnímu, od motivické analýzy, přes rozbor kompozičních postupů jednotlivých knih, po rovinu myšlenkovou, která se projevuje především v autorových esejích a esejistických pasážích vložených do některých románů. U každé roviny chronologicky procházíme všechny autorovy texty.

Na rovině motivicko-tematické se inspirace hudbou projevuje zejména zpracováváním témat, jako je Beethoven a jeho umění variací, hlučnost soudobé hudby a konec hudby v osobě Schönberga. Na rovině kompozice autor píše romány po vzoru schémat hudebních forem, ať už je to téma s variacemi, sonátová forma, rondo nebo fuga. Ve svých esejích pak zkoumá především tvorbu skladatelů Beethovena, Janáčka, Stravinského a Schönberga. Všechny tři roviny jsou propojené a navzájem se ovlivňují.

Poslední kapitola této práce je didakticky zaměřená a navrhuje v ní možnost, jak se dá s daným tématem pracovat ve školní praxi. Podstatné je zohlednění mezipředmětových vztahů literatury a hudby.